

תת"ע 3117/04 - מדינת ישראל נגד לב אפלמן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3117-04 מדינת ישראל נ' אפלמן

בפני	כבוד השופט אורן בועז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	לב אפלמן

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשת המבקש לעיין מחדש בהחלטתי וקיבלתי את תגובת המשיבה המתנגדת לבקשה.

לא מצאתי לנכון לשנות מהחלטתי מיום 9/5/16 לדחות את בקשתו של המבקש, הבקשה לעיין שכותרתה להורות על ביטול פסילה בין השנים 2004-2007 משמעה ביטול פסק דין חלוט.

למעשה עותר המבקש לחשב את פסילתו בתיק זה, לפי המועד בו הופקד רישיון הנהיגה שלו בתיק אחר, משגה בהבנת החוק.

משלא הפקיד תצהיר כנדרש בחוק, בקשתו של המבקש היא בניגוד לדין ובניגוד להלכה הפסוקה של בית המשפט העליון.

"בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במניין... (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון", כלשון סעיף 42 (ג) (1) לפקודת התעבורה ולפיכך התקופה תימנה ממועד הפקדתו של הרישיון בבית המשפט בו נגזרה תקופת הפסילה המאוחרת, או ממועד הפקדתם של תצהיר ואישור בדבר היות הרישיון מופקד בבית המשפט הראשון (לפי תקנה 557 (ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961).

שאלה זו הוכרעה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 4446/04 ביטון נ' מדינת ישראל (לא פורסם 6/10/2005) שם נאמר ע"י כב' השופט אדמונד לוי בדחותו טענה כבמקרה דנן:

"... **בנסיבות אלו, כך היא דעתי, נכון לשוב ולדרוש מנאשם שכזה שישוב וימלא אחר הוראות ההפקדה הקבועות בתקנה 557, בכל פעם שיורשע מחדש, ואולי בדרך זו יצליח לשנן את האיסור לנהוג בתקופת הפסילה**".

הלכה זו אושרה ברע"פ 8317/10 מאיר כהן נ' מדינת ישראל (מיום 8/2/11), בו אומצה דעתו של השופט אדמונד לוי ע"י השופטים א' חיות וע' פוגלמן.

משנפסל רישיונו של המבקש פעם אחר פעם ולא עמד בדרישות החוק, אין לו להלין אלא על עצמו.

למעלה מן הדרוש אומר, כי על פי **בש"פ 9075/12** מוחמד גאבר נ' מדינת ישראל (מיום 14/4/14), הסמכות לחישוב מניין פסילת רישיון נהיגה על פי גזר דין מסורה למשרד הרישוי והביקורת השיפוטית נתונה בידי בית המשפט לעניינים מנהליים.

לאור הנימוקים שפורטו לעיל הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ו, 07 יוני 2016, בהעדר הצדדים.